

**Під владою цього чоловіка.
Книга 2**

КУПИТИ

Про книгу

Джессі Вард підкорив Аву своєю пристрастю, однак зараз він одержимий самознищенням. Тож єдиним правильним рішенням для Ави було покинути його. Та від Джессі Варда не так легко втекти. Той, хто подарував Аві стільки чуттєвих відкриттів, знову вривається в її життя. І цього разу дівчина рішуче налаштована зірвати з нього сталеву маску відстороненості та дізнатися всі секрети цього чоловіка.

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Я ледве зібралася із силами, щоб сьогодні дійти до роботи. Минуло п'ять днів, відколи я бачила Джесс Варда. П'ять днів муки, порожнечі й ридання.

Щоразу, як заплющую очі, — бачу його. Образи миготять: від упевненого, красивого чоловіка, який повністю закрутив мені голову, до спустошеного, жорстокого, п'яного створіння, яке мене зруйнувало. Без нього я — порожня, незавершена. Він змусив мене потребувати його. І тепер його нема.

У темряві бачу його обличчя, у тиші — чую його голос. Від його образів не втекти. Я не помічаю, що відбувається навколо: кожен звук — далекий гул, усе, що бачу, — розмитий кадр. Я в пеклі. Порожня. Розбита. Охоплена агонією болю.

Минулої неділі я покинула Джессі п'яним і розлюченим у його пентхаусі. Відтоді — жодної звістки. Я просто пішла, залишивши його кричати й хитатися посеред кімнати. Ні дзвінків, ні повідомлень, ні квітів... нічого.

Сем досі регулярно з'являється в Кейт — напівголий, як завжди, — але він добре знає, що про Джессі зі мною краще не говорити. Мовчить і тримається осторонь. Мабуть, бути поруч зі мною зараз суцільний біль. Як чоловік, якого я знаю всього кілька тижнів, може викликати в мені такі почуття? Але за цей короткий час я встигла дізнатися: він — пристрасний, гарячий і владний. Але водночас ніжний, турботливий і надійний, як гора. Я страшенно сумую за тим Джессі. Але п'яний, спустошений чоловік, якого я знайшла в пентхаусі, — не той Джессі, в якого я закохалася. Я б із радістю прийняла всі його складні, дратівливі риси — щоб тільки не бачити його бридку версію, на яку він перетворюється після випивки.

Очевидно, те, що Джессі зірвався, — цілком моя провина. Він, хитаючись і ковтаючи слова, повідомив, що попереджав: якщо я піду

— нароблю шкоди. Так, попереджав. Тільки не уточнив, яка саме буде шкода і чому. Я мала б наполягти, дізнатися більше. Але Джессі майстерно мене відволікав, поглинаючи цілком. Я втратила зв'язок із реальністю, засліплена бажанням, потопаючи в його несамовитості. Ніколи не очікувала, що він виявиться Лордом Секс-Маєтку. І вже точно не очікувала, що він виявиться алкоголіком. Я буквально дивилася на все крізь пальці.

Мені пощастило уникнути настирливих запитань Патріка щодо проєкту містера Варда. Коли на рахунок «Рококо Юніон» впало сто тисяч фунтів — щедрий подарунок від містера Варда, — я була безмежно вдячна. Такий аванс дозволив мені відмахнутися від Патріка вигаданим відрядженням, яке нібито тримає містера Варда за кордоном і ставить проєкт на паузу. Я знаю, що рано чи пізно доведеться з цим розібратися. Просто зараз я не маю на це сил. І не знаю, коли матиму. Можливо, ніколи.

Бідолашна Кейт так старається витягти мене з тієї чорної діри, в яку я сама себе загнала. Вона намагається зайняти мене чим завгодно: йогою, випивкою у пабі, прикрашанням тортів. Але мені куди краще гнити в ліжку. І щодня, без винятку, вона приходить до мене на обід. Хоча я нічого не їм. Мені й ковтати важко, не те що проштовхнути їжу повз той клубок у горлі, який ні на мить не зникає.

Єдине, чого я зараз чекаю, — це ранкова прогулянка. Я однаково не сплю, тож витягти себе з ліжка о п'ятій ранку — не така вже й проблема.

У тиші свіжого ранкового повітря я прямую до того самого місця в Грін-Парку, де колись звалилася з ніг від виснаження — того ранку, коли Джессі тягав мене вулицями Лондона під час одного зі своїх катувальних марафонів. Я тихо сідаю, перебираючи пальцями вкриті росю травинки, аж поки сідниці не німіють і не промокають - тоді я повільно підіймаюся, щоб повернутися і якось налаштувати себе на ще один день без Джессі.

Скільки ще я так витримаю?

Завтра мій брат Ден повертається до Лондона після візиту до батьків у Корнуоллі. Я мала б радіти, оскільки ми не бачилися вже пів року. Але де мені взяти сили, щоб вдягти маску?

На столі різко дзеленчить телефон, вириваючи мене з марень і ритмічного постукування ручкою. Це Рут Квін. Подумки зітхаю.

Рекомендована література

Провулок світлячків

Книга Азраїла. Боги і монстри. Книга 1

Беладона

Чорти

Польська мова за 4 тижні

Кінець її історії

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ